

Alkotmánybíróság

az irat elektronikus irattal készült, papír alapú hitelesítéssel

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Az első fokon eljáró Budapesti IV. és XV. Kerületi bíróság útján

Érkezett: 2020 FEBR 12.
Ügyszám: 22394/16/Fh

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.II.20.837/2019/9. számú ítéletének és a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 14.P.IV.22.394/2016/49. számú ítéletének az alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00463-0/2020
Érkezett:	2020 FEBR 21.
Példány:	1 / Kézeltiroda:
Melléklet:	14 db <i>du</i>

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Pertörténet:

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság előtt [redacted] mint felperes 14.P.IV.22.394/2016. ügyszámon pert indított [redacted] I. rendű és a [redacted] II.

Dr. Alberti György ügyvéd

4007

rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt, mely perben hozott 49. számú ítélete alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesek között a [REDACTED] közjegyző 2005. január 18. napján kelt 1140.Kj.ö.XIII.336/04/4. számú közjegyzői okiratba foglalt ajándékozási szerződés semmis. Megállapította továbbá, hogy az ajándékozási szerződés az alperesek között létrejött adásvételi szerződést leplezett.

Az ítélet ellen ügyfelem [REDACTED] I. rendű alperes fellebbezett.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 43.Pf.636.407/2018. ügyszámon tárgyalta az ügyet és 6. számú ítéletében a fellebbezést alaposnak találva az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélet ellen felperes felülvizsgálati kérelemmel élt.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.837/2019. ügyszámon tárgyalta az ügyet és 9. számú ítéletével a jogerős ítéletet az első- és másodfokú perköltség, a kereseti és fellebbezési illeték viselésére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Tényallas rövid ismertetése:

Ügyfelem [REDACTED] I. rendű és testvére [REDACTED]

[REDACTED] II. rendű alperesek testvérek.

Felperes az I. rendű alperes ügyfelemnek volt a felesége. Házassági életközösségük 2006. szeptember 11. napján szűnt meg, azonban jogerős házassági bontóperi ítéletre csak 2012. évben került sor, mely perben vagyoni jogi kérdéseket a bíróság nem tárgyalta, ugyanakkor ügyfelem felesége [REDACTED] a jelen per tárgyát képező [REDACTED] ingatlan ügyfelemet [REDACTED] megillető különvagyonni jellegét a per során mindvégig elismerte. E tényre a jelen perben is többször hivatkoztam, alátámasztva hivatkozásomat [REDACTED] jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozataival (Lásd: 2019. június 26.-án kelt felülvizsgálati fellebbezési ellenkérelem 4. oldalának alja).

Majd [REDACTED] a jelen per felperese 2015.-ben pert indított ügyfelem [REDACTED] ellen házassági vagyoni közösség megszüntetése jogcímén, mely per tárgyalását a bíróság a jelen per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Dr. Alberti György ügyvéd

A jelen per [redacted] mint felperes kezdeményezte [redacted] mint I. rendű és testvére [redacted] [redacted] II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének a megállapítása jogcímén.

Az alperesek édesanyjának a tulajdonában állt a [redacted] jelenleg [redacted] számú kivett irodaház megnevezésű, korábban [redacted] számú ingatlan

Felperes állítása szerint a 2002. év tavaszán kötött állítólagos szóbeli megállapodásuk alapján az I. rendű alperes ügyfelem [redacted] forintot fizetett a II. rendű alperes testvéreinek annak fejében, hogy édesanyjuk halála után megszerzi a II. rendű alperes testvére örökszét is.

Az alperesek édesanyja 2004. október 5. napján hunyt el. A közjegyző az alperesek 2005. január 18. napján tartott hagyatéki tárgyaláson kötött egyezségét jóváhagyta és az örökhagyó hagyatékát képező ingatlant – a Kúria iratellenes felülvizsgálati ítéletétől eltérően - nem [redacted] forint értékben, hanem [redacted] forint beköltözhető és [redacted] forint lakott értékben az I. rendű alperes ügyfelem 1/1 arányú tulajdonába adta, 1/2 tulajdoni hányadát törvényes öröklés, a további 1/2 tulajdoni hányadát – a II. rendű alperes törvényes örökszét – ajándékozás jogcímén.

Ügyfelem az ingatlant 2006. november 15. napján értékesítette. A befolyt vételár felhasználásával épített új telephely 2011. december 4. napján családi körben tartott avatásán ügyfelem felkérte testvérét egy, az ügyfelem által megfogalmazott ünnepi beszéd elmondására.

A beszéd az alábbiakat tartalmazta, ami megegyezik a felperesi beadványokban beidézett leirtakkal, illetve a felperes által DVD-n csatolt felvételen elhangzottakkal: „A ház sorsáról, mivel oszthatatlan volt, [redacted] megállapodtunk meg, hogy az övé lesz. De ő ezt felém, mint gavallér nagyapánk is tette volna, korrekten rendezte.” Ezen egyetlenegy, a szöveggörnyezetéből kiragadott mondatra alapította az elsőfokon eljáró bíróság az ítéletét, akként, hogy ügyfelemet erről, azaz a felperes által csatolt DVD felvétel készültének a körülményeivel, illetve az azon elhangzottakkal kapcsolatosan soha meg nem hallgatta, kérdést hozzá ezzel kapcsolatosan soha nem intézett, az előkészítő iratainkban ezzel kapcsolatosan leirtakat pedig figyelemre sem méltatta.

És ezt a Kúria a felülvizsgálati eljárásban tényként elfogadta és ugyanügy tényként fogadta el azon felperesi állítást is, miszerint I. rendű alperes ügyfelem [redacted] forintot fizetett volna ki a II. rendű alperes testvéreinek annak fejében, hogy édesanyjuk halála után megszerzi a II. rendű alperes örökszét is.

Dr. Alberti György ügyvéd

Uelen

[redacted]

Csak hogy a per során nem hogy a [REDACTED] forint átadását nem tudta bizonyítani a felperes, hanem annak tényét sem, hogy egyáltalán pénz került volna átadásra ilyen jogcímen, amelyet már az elsőfokú bíróság is megállapított.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy mind a rendes, mind a rendkívüli jogorvoslati fórumok ki lettek merítve a Kúria felülvizsgálati eljárásában hozott ítéletével.

Nyilatkozom, hogy nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve nyilatkozom arról, hogy nem kezdeményeztünk perújítást, illetve nem kezdeményeztünk jogorvoslatot a törvényesség érdekében.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az ügyfelem alkotmányjogi panaszának az alapjául szolgáló a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által hozott Pfv. II.20.837/2019/9. számú ítélete kézbesítésének az időpontja: 2019. december 17. napja, kézbesítésének módja pedig elektronikus eljárásban cégkapun keresztül történt.

Nyilatkozom arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Tekintettel arra, hogy az ügyfelem [REDACTED] által az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés polgári eljárásban született, mely polgári eljárásban ügyfelem alperes, ezért érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Dr. Alberti György ügyvéd

U.elen

Mind az elsőfokon eljáró Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság, mind a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott fentebb megjelölt ítéletei olyan szinten ütköznek az Alaptörvénybe, amelyek már messze túlmutatnak bármilyen rendes bírói jogértelmezésen és olyan szinten alkotmányellenesek, hogy a józan ész és logika által is értelmezhetetlenek, így ezen ítéletek feltétlen kasszációhoz, megsemmisítéshez kell, hogy vezessenek. Mivel az elsőfokon eljáró bíróság olyan bizonyítékokra alapozta az ítéletét, amelyeknek a meglétét az ítéletében maga is megkérdőjelezte, úgy fogadta el a felperesi állítást az ítéletében is megjelölve, mintha az bizonyított tény lenne anélkül, hogy alperes ügyfelemet erről nyilatkoztatta volna; a jogszabályokat pedig nemhogy tévesen értelmezte, hanem egyenesen nem vett róluk tudomást, minden kétséget kizáróan megalapozza azt, hogy ezen alapjogsérelem, - nevezetesen a tisztességes eljáráshoz való jog, - a bírói döntést érdemben befolyásolta. Azon tény pedig, amikor a Kúria gyakorlatilag már nem is indokol, a határozata rövidke, semmimondó, a józan ész és logika szabályaival gyökeresen ellentétben álló, - viszont a másodfokú ítéletben leírt, a jogszabályoknak és az Alaptörvényben foglaltaknak is megfelelő, a józan ész és logika szabályait betartó, jogilag korrekten és részletesen levezett indokolást, - teljes egészében figyelmen kívül hagy, ez már olyan súlyú Alaptörvénytörés, ami nyilvánvalóan szintén befolyásolja a bírói döntést. A Kúria az ítéletében már odáig megy el, hogy a jogszabályokat nem, hogy tévesen, hanem egyenesen nem is használja, a saját maga által az állampolgároknak adott útmutatást, - nevezetesen a XXV. számú PED-et, - a másodfokú ítéletben hivatkozottak ellenére egyszerűen figyelembe sem veszi, s ezáltal mindenki számára alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéssé tevé a jelen alkotmányjogi panaszomban leírtakat.

Így a Kúria az Alaptörvény által megjelölt józan ész kritériumát semmibe véve helybenhagyta az eleve Alaptörvényellenes elsőfokú ítéletet, azáltal, hogy a jogerős másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte. Az pedig nyilvánvaló és evidens, hogy emiatt sérül ügyfelemnek az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való, illetve a tulajdonhoz való joga.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Dr. Alberti György ügyvéd

Ue en

XXVIII cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

XIII cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

25. cikk

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Álláspontom szerint mind a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 14.P.IV.22.394/2016/49. ügyszámon hozott ítélete, mind a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.837/2019/9. ügyszámon hozott ítélete az alábbi indokok miatt alaptörvény-ellenes.

Véleményem szerint mind a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság által hozott ítélete, mind a Kúria, mint felülvizsgálati Bíróság által az elsőfokú bíróság ítéletét változtatás nélkül helybenhagyó határozata sértik ügyfelemnek [REDACTED] [REDACTED] az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz és tulajdonhoz való alapjogát.

Dr. Alberti György ügyvéd

Allen

Elsőfoku ítélet

„A bíróság megállapította, hogy a perbeli közjegyzői okirat tartalmazza mindazt a kötelező tartalmi elemet, amelyet a fenti iránymutatást előír, az ellenszolgáltatás megjelölése nélkül. Ugyanakkor a szerződés színeli jellege miatt nem volt a szerződésnek kötelező tartalmi eleme a vételár meghatározása, amennyiben az a leplezett megállapodás alapján megállapítható.” (Lásd: elsőfoku ítélet 14. oldal második bekezdés)

Felülvizsgálati ítélet:

[35] „A régi Ptk. 218. § (1) bekezdés alapján: ha jogszabály írásbeli alakot rendel, legalább a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni. Jogszabály nem írja elő, hogy mit kell a szerződés lényeges tartalmának tekinteni, ezt az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott PED tartalmazza. Az I. pontnak az elsőfokú bíróság által hivatkozott tartalmából következően: az alperesek hagyatéki tárgyaláson kötött színeli egyezsége az ellenérték írásba foglalásának hiánya ellenére is érvényes adásvételi szerződést leplezett (BH 1997.593.).” (Lásd: felülvizsgálati ítélet 5. oldal [35] pontja)

Marpedig itt a Kúria önkéntesen, tévesen és kvázi jogot alkotva alkalmazza a jogszabályokat, ugyanis a Ptk. 365. § (1) bekezdése szerint az „adásvételi szerződés alapján az eladó köteles a dolog tulajdonát a vevőre átruházni és a dolgot a vevő birtokába bocsátani, a vevő pedig köteles a vételárat megfizetni és a dolgot átvenni.”

Ezzel a jogszabályhellyel összhangban rögzíti a Kúria által pontosan az egységes, koherens jogszabályértelmezés miatt kiadott XXV. számú PED I. pontja, hogy „az adásvételi szerződés lényeges tartalma viszont nem egyéb, mint a dolog tulajdonjogának vételár fejében való átruházása [Ptk. 365. § (1) bek.]

E törvényes rendelkezésekből következik: az ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés érvényességének elengedhetetlen kelléke, hogy az írásbeli szerződés tartalmazza a) a feleknek, b) a vétel tárgyanak, c) a vételárnak a megjelölését, valamint d) annak kifejezését, hogy adásvétel történt.”

Vagyis a XXV. számú PED iránymutatása szerint ahhoz, hogy egy ingatlan adásvételi szerződés érvényessége megállapítható legyen, ennek minimálisan szükséges elemei, hogy a szerződő felek és az ingatlan beazonosíthatóak legyenek a vételár megjelölése és az átruházási szándék mellett.

Ennek ellenére a Kúria súlyosan alaptörvény-ellenesen úgy érvel, hogy „téves a jogerős ítéletnek az a jogi álláspontja is, hogy a vételár írásba foglalásának hiánya miatt a leplezett adásvételi szerződés érvénytelen.” (Lásd: felülvizsgálati ítélet 5. oldal [35] pontja), hiszen a régi Ptk. 365. § (3) bekezdése az ingatlan adásvételi

Dr. Alberti György ügyvéd

7

vean

szervződés érvényességéhez kógenzen mondja ki az írásbeliséget, míg a 365. § (1) bekezdése a kógenzen megjelölendő vételárról rendelkezik, amit maga a Kúria által kiadott XXV. számú PED is előír.

Csak hogy a Kúria önkényesen nem vette figyelembe azt az önellentmondást az elsőfokú ítéletben, hogy a hagyatéki eljárásban az ingatlan beköltözhető forgalmi értéke [REDACTED] Ft-ban, lakott forgalmi értéke [REDACTED] Ft-ban került megállapításra, a 10.000.000 Ft-ban megállapított megváltási ár egyik összeghez sem illeszkedő.

Vagyis egváltalán nincs vételár megjelölve, amit a másodfokú ítélet egyértelműen megállapított, amikor az ítéletében rögzítette: „Egyebekben színelő-palástoló szervződés esetében sem lenne az alakóság megtartása megállapítható: ingatlan-ajándékozási szervződés (színelő, palástoló ügylet) írásba foglalása nélkülözi az egyik lényeges (essentialis) tartalmi elemet: a vételárat.” (Lásd: másodfokú ítélet 4. oldal lap alja)

Ügyszintén a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék járt el az Alaptörvényben rögzítetteknek megfelelően, mert eljárása során eleget tett a 26. cikkben előirt törvényi alárendeltségnek, a 28. cikkben előirt józan észnek megfelelő jogszabályi értelmezésnek, és nem utolsó sorban pontosan a XXV. PED-ben szabályozott kúriai útmutatásnak, amikor ezt írta az ítéletében: „Ingatlan-adásvételi szervződésre a törvény kötelező alakíságot ír elő, mely a szervződés legalább lényeges tartalmának (essentialia negotii) írásba foglalását és a felek részéről történő aláírást követel meg (Ptk. 218. § (1) bek. XXV.PED I., III.). Egybeeső írásbeli szervződési nyilatkozatok kell hogy rögzítsék legalább a felek (eladó, vevő) kilétét, a szervződés közvetlen tárgyát (a tulajdonátruházást), közvetett tárgyát (az ingatlant, melynek tulajdona átruházásra kerül), az ellenszolgáltatást (a vételárat). Az az ingatlan-adásvételi szervződés, mely mindennek nem felel meg, a Ptk. 217. § (1) bekezdése – és a XXV.PED indokolás I.f, III.a. pontja – szerint semmis, azaz a célzott joghatás, a vevő tulajdonszerzése kiváltására nem alkalmas”. (Lásd: másodfokú ítélet 4. oldal közepe).

A fentebb levezetett részletes érvelésből kitűnően is látszik, hogy a Kúria önkényes és a józan észnek ellentmondó érvelésével ügyfelemnek [REDACTED] a tisztességes eljáráshoz és a tulajdonhoz való Alaptörvényben biztosított jogát sértette meg súlyosan, mert ezáltal elveszíti azt a vagyonát, melynek különvagyoni jellegét felperes a per során csatolt bizonyítékok alapján korábban mindvégig elismert.

Ügyszintén az Alaptörvény bíróságokról szóló fejezetének 26. cikkének (1) bekezdése deklarálja, hogy: „A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.”

Márpedig a jelen alkotmányjogi panaszomban a Tisztelt Alkotmánybíróságtól hatályon kívül helyezni kért felülvizsgálati ítéletben pontosan a Kúria eljáró tanácsa volt az, aki a saját maga által minden bíróság

Dr. Alberti György ügyvéd

Wien

számára kötelezően előírt iránymutatásával, - vagyis a XXV. számú PED-del - meg teljes egészében szembe.

Így pedig pontosan az az Alaptörvényben helyesen rögzített azon alkotmányos cél, hogy a bíróságok jogalkalmazása egységes és koherens legyen foszlik és mállik semmivé kiszámíthatatlan és beláthatatlan következményeket teremtve mind a jogalkalmazók, mind az állampolgárok számára.

Az Alaptörvény érvényesülése a bírói gyakorlatban című tanulmánykötet III. kötetében, mely az Alkotmányjogi panasz címet viseli ezt olvashatjuk: „...a jogértelmezés döntés, abból az is következik, az nem lehet önkényes. Egy ilyen jogi döntésnek mindenki által megismerhető és relative koherens szabályokon kell nyugodnia... A döntés igazolásának szükségességét a tételes jog is ismeri és megköveteli. Az ilyen kifejezett igazolási kötelezettségen értjük, hogy a bíróságok kötelesek főszabály szerint indokolni a döntéseiket (formális igazolási kötelezettség). Ezt tartalmazza például a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 346. §-a, amely szerint a döntés jogi indoklása szükség esetén az alkalmazandó jogszabály értelmezését is tartalmazza...”

„...főszabály szerint minden jogi döntés esetén be kell tudni mutatni azokat az érveket és indokokat, amelyek az adott döntés meghozatalához vezettek és amelyek a későbbi döntések alapját is szolgálhatják.” (Lásd: Az Alaptörvény érvényesülése a bírói gyakorlatban/Alkotmányjogi panasz III. kötet 355. oldal)

„Mind a Bíróságnak, mind az Alkotmánybíróságnak szerepe van a jogértelmezés területén. Az viszont feladata, hogy az alaptörvény-konform bírói jogértelmezést előmozdítsa. Az Alaptörvény 28. cikke értelmében „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” (Lásd: Az Alaptörvény érvényesülése a bírói gyakorlatban/ Alkotmányjogi panasz III. kötet 330. oldal)

A Kúria felülvizsgálati ítéletének az indokolásában ezt olvashatjuk:

„[35] Téves a jogerős ítéletnek az a jogi álláspontja is, hogy a vételár írásba foglalásának hiánya miatt a leplezett adásvételi szerződés érvénytelen. A régi Ptk. 365. § (3) bekezdés szerint ingatlan adásvételének érvényességéhez a szerződés írásba foglalása szükséges. A régi Ptk. 218. § (1) bekezdés alapján: ha jogszabály írásbeli alakot rendel, legalább a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni. Jogszabály nem írja elő, hogy mit kell a szerződés lényeges tartalmának tekinteni, ezt az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott PED tartalmazza. Az V. pontnak az elsőfokú bíróság által hivatkozott tartalmából következően: az alperesek hagyatéki tárgyaláson kötött színtelt egyezsége az ellenérték írásba foglalásának hiánya ellenére is érvényes adásvételi szerződést leplezett (BH 1997.593.).”

Dr. Alberti György ügyvéd

Uelen

Csak hogy itt a Kúria alaptörvény-ellenesen a jelen perre alkalmazandó régi Ptk. szabályaival ellentétesen, illetve azokat figyelmen kívül hagyva indokol.

Indokai az Alaptörvény bíróságokról szóló fejezetének 28. cikkében előírt józan ész által elvártakat sem teljesítik, ráadásul a saját maga által hozott XXV. PED- nek is ellentmondva hozta meg az ítéletét, megsértve ezáltal az Alaptörvényt, hiszen annak a bíróságokról szóló fejezetének 25. cikkének (3) bekezdése szerint: „A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.”

Az Alaptörvény ezen rendelkezése összhangban áll magának a Kúriának a honlapján is – mindenki számára elérhető módon közzétettekkel, ugyanis – az „Elvi bírósági döntések” felvezetőjében is azt olvashatjuk: „Amennyiben alsóbb fokú bíróság a társadalom széles körét érintő vagy a közérdek szempontjából kiemelkedő jelentőségű ügyben elvi kérdésekre is kiterjedő határozatot hoz, a Bszi. 31. § (3) bekezdése alapján a Kúria elvi közzétételi tanácsa elrendelheti annak elvi bírósági döntésként történő közzétételét.”

Tehát maga az Alaptörvény alkotmányos erővel rendelkezik a Kúria azon alkotmányos feladatáról, hogy biztosítsa a bíróságok jogalkalmazásának egységét.

Ennek eleget téve született meg a XXV. számú Polgári Elvi Döntés is, amely az ingatlan-átruházási szerződés érvényességéről rendelkezik.

Az Alaptörvény bíróságokról szóló fejezetének 28. cikke pedig ekképpen rendelkezik:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az elsőfokon eljáró bíróság a peres iratokból is egyértelműen kitűnően nem kellő megalapozottsággal derítette fel a tényállást, hiszen a felperes által bizonyítékként csatolt videofelvétel készültének a körülményeivel, illetve az azon elhangzottakkal kapcsolatosan ügyfelemet soha meg nem hallgatta, kérdést hozzá soha nem intézett, az előkészítő irataimban ezzel kapcsolatosan leírtakat pedig figyelemre sem méltatta.

Ugyanakkor a Kúria is teljesen figyelmen kívül hagyva járt el az Alaptörvényben szabályozott tisztességes eljáráshoz való alapjogot az ítéletében iratellenesen, a valós tényeket semmibe véve, a valótlan és bizonyítatlan állításokat valóban fogadva el, holott az „Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége” (Lásd: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat).

Dr. Alberti György ügyvéd

clean

„A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára **többletjogosultságot biztosít vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás végkimenetét.**” (Lásd: 3375/2018 AB határozat).

Ugyanis a Kúria a felülvizsgálati eljárásában az ítélete indokolásának a [11] pontjában ezt írja: „A lefolytatott bizonyítási eljárás – így különösen a felperes és I. rendű alperes, továbbá a II. rendű alperes gyermekeinek tanúvallomása és a 2011. december 4. napján tartott avató ünnepségről készült DVD felvétel – alapján megállapította: az alperesek 2002. évben megállapodtak arról, hogy az I. rendű alperes az ingatlanból a II. rendű alperest édesanyjuk halála után megillető örökrész fejében ■■■■■ forintot megfizet. A kifizetett összeget a II. rendű alperes gyermekeinek juttatta, akik azt ingatlan, illetve személygépkocsi szerzésére használták fel. A felperes bizonyította: az alperesek tényleges szándéka visszerthes jogügylet volt, ezért a 2005. január 18. napján közjegyzői okiratra foglalt ajándékozási szerződésük annak színleltége miatt semmis.”

A Kúria ezen okfejtése teljes egészében légből kapott és valótlan, ugyanis még maga az elsőfokú ítélet indokolása is tartalmazza, hogy mind a felperes, mind a meghallgatott tanúk vallomásai ellentmondóak: „A tanúk nyilatkozata, amely a jogügylet tényleges lebonyolítására vonatkozott, ellentmondásos volt, nem emlékeztek pontosan az eseményekre. Vallomásuk több helyen ellent mondott a felperes és a II. rendű alperes állításának, ■■■■■ vallomása önmagában is ellentmondó volt. (Lásd: elsőfokú ítélet 12. oldalának negyedik-hatodik bekezdése).

Azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által meghallgatni indítványozott tanúk mind elfogultak: „A bíróság ezért nem mellőzhette az egyébként elfogulatlannak nem mondható tanúk meghallgatását a tényállás felderítése érdekében.” (Lásd: elsőfokú ítélet 11. oldalának utolsó bekezdése)

A Kúria pedig a tisztességes eljáráshoz való alapjogát ügyfelemnek teljes egészében semmibe véve tényként fogadta el azt is, amire már az elsőfokú ítélet utáni fellebbezésünkben is hivatkoztunk, nevezetesen azt, hogy az a mondat, amire a Kúria az ítéletét alapította pusztán felperes perbeli állítása volt és nem objektív tény. (Lásd: felülvizsgálati ítélet 2. oldalának utolsó bekezdése)

Amennyiben a Kúria súlyosan alaptörvény-ellenes ítéletet fogadnánk el, az végzetes és beláthatatlan következményeket eredményezne a jogállamiság és jogbiztonság területén is, ugyanis a Kúria jelen alkotmányjogi panasz során támadott ítélete alapján vételár megjelölésének a hiányában is adásvételi szerződésnek lehetne minősíteni az azt nélkülöző szerződéseket is!

Hivatkozni kívánok a jelen ügyel több hasonlóságot mutató az Alkotmánybíróság 3375/2018. (XII. 5.) AB határozatára, melyben megállapításra került az alaptörvény-ellenesség és a megpanaszolt végzés is

Dr. Alberti György ügyvéd

Uelen

megsemmisítésre került. Kimondta az Alkotmánybíróság, hogy: „[5] A tisztességes eljáráshoz való jogot a bírósági ítéletek azonban az indítványozó szerint nemcsak eljárásjogi szempontból, hanem tartalmitag, érdemben is sértik.”

Bar az Alkotmánybíróság tudvalevőleg nem negyedfok, ugyanakkor a jelen ügyben az objektív valóságtól oly mértékben elrugaskodott az elsőfokú bíróság által megállapított és az azt mindenféle kontroll nélkül átvevő kúriai felülvizsgálati ítéletben leírt tényállás, hogy ezen valótlan tartalom miatt ügyfelem Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való joga olyan nagy mértékben sériül, hogy a fent hivatkozott 3375/2018. (XII. 5.) számú AB határozat alapján is Alaptörvény-ellenes.

Mivel ügyfelemet [REDACTED] a felperes által bizonyítékként csatolt DVD felvétel készültének a körülményeivel, illetve az azon elhangzottakkal kapcsolatosan soha meg nem hallgatta egyik bíróság sem kérdést hozzá ezzel kapcsolatosan soha nem intézett egyik bíróság sem, az előkészítő iratainkban ezzel kapcsolatosan leírtakat pedig figyelemre sem méltatta, így ügyfelemnek, mint alperesnek e tekintetben is oly mértékben nem volt objektíve lehetősége a perbeli védekezéshez, hogy az a tisztességes eljárás való alapjogba ütközik, s emiatt mind az elsőfokú ítélet, mind a felülvizsgálati ítélet súlyosan Alaptörvényellenes.

Ezt támasztja alá az Alkotmánybíróság fentebb már hivatkozott 3375/2018. (XII. 5.) AB döntése is, amely kimondta, hogy „[11] Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege a konkrét ügyben az volt, hogy a tisztességes eljáráshoz való alapjogot sérti az, ha a bizonyítási eljárás során a bíróság a bizonyítást az egyik fél számára objektíve ellehetetlenítette ...”

Majd az Alkotmánybíróság tovább magyarázva kijelentette, hogy „A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége [22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]].” Ezen pontnál pedig maga a Alkotmánybíróság is egy korábbi döntésére is hivatkozott.

Majd az Alkotmánybíróság további okfejtéséből kiemelném az alábbiakat: „A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás végkimenetelét.”

Márpedig az a tény, hogy ügyfelemet a bíróság megfosztotta azon alkotmányos jogától, hogy a perben érdemben védekezhessen és az írásban előadott védekezését figyelemre sem méltatta, ellehetetlenítve ezáltal a védekezését, azaz törvényes jogától fosztotta meg, ezáltal és azáltal, hogy felperes bizonyítást nyert valótlan

Dr. Alberti György ügyvéd

Alan

állításait valóban fogadta el, ügyfelemnek a tisztességes eljáráshoz való jogának súlyos megsértésével a felperesnek biztosított az Alaptörvénybe ütközően többlet jogosultságot.

Úgyszintén a fentebb hivatkozott 3375/2018. (XII. 5.) AB döntésben található az alábbiakat, amely AB döntés visszautal egy korábbi alkotmánybíróági határozatra, nevezetesen a 7/2013. (III. 1.) számúra:

„[85] Az Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez való jog alkotmányos tartalmát a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban dolgozta ki. Ebben rámutatott, hogy „[a]z indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozta azt is, hogy az előbbi szempontok megítéléséhez „az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”

Tehát maga az Alkotmánybíróság is deklarálja, hogy minimális alkotmányos elvárás a bíróságoktól, hogy az ügy lényeges részeit alaposan megvizsgálja és azokat a határozatában értékelje, vagyis indokoljon. Márpedig a Kúria felülvizsgálati ítélete sem az alapos vizsgálat követelményeit, sem az indokolási kötelezettséget nem teljesíti.

Ami pedig a Kúria felülvizsgálati indokolásának a színleltségre vonatkozó részét illeti, megint csak az Alaptörvény 28. cikkének a józan észre és logikára vonatkozó részét emelném ki. A Kúria ugyanis ezt írja az ítélete indokolásában: „...az ajándékozási szándékot tartalmazó egyezségük színlelt volt. Ennek jogkövetkezményeit azonban a színleltségre alapított érvénytelenség megállapítására irányuló kereset ellenére nem vonta le.” (Lásd: felülvizsgálati ítélet 6. oldal [36] pontja).

Csak hogy ahogy azt a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék – ellentétben a Kúria rövid, semmitmondó, a józan eszsel és jogszabályok céljaival ellentétes, önkényes és ezért Alaptörvényellenes indokolásával, - logikusan, a jogszabályokat megfelelően értelmezve, vagyis az Alaptörvénynek megfelelően is eljárva levezette, hogy az ajándékozási szerződés nem lehetett leplezett, elpalástolt, hiszen minden fél tudott róla (nem volt ki elől leplezni) és a két szerződés közötti közel három év eleve kizárja az egvidejűséget:

„Szerződéskötés színlelése célzatos magatartás: a felek egymással egyetértésben valamely okból hamis látszatot kívánnak kelteni a kívüllég felé. A felperes ezen cél okán a felek közötti adásvételi szerződés leplezését, palástolását állította. A palástoló szerződés az akarathibák érvénytelenségi okcsoportjába tartozó semmisségi ok: a szerződő felek – közös elhatározással, egyetértésben – valódi akaratukkal nem egyező

szervezési nyilatkozatot tesznek. A felek szervezési akaratát közös nyilatkozatuk is egyezik, de a szervezési akarat és annak a külvilág felé mutatott nyilatkozata nincs összhangban egymással, van ugyanakkor a szervezési akaratú összhangban álló nyilatkozatuk is (egyidejűség). Ez teszi lehetővé a leplezett, az elpalástolt, a külvilág elől elrejtett tényleges szervezési nyilatkozatok által létrejött szervezés vizsgálatát, jogi megítélését (Ptk. 207. §). A felperes állítása szerint a palástoló szervezés az örökhagyó halála után kötött ajándékozási szervezés, a palástolt szervezés pedig az örökhagyó halálát két és fél évvel megelőzően kötött adásvételi szervezés.

Az elleplezetnek állított – adásvételi szervezés vizsgálata a következő eredményt adta:

A két szervezés (adásvétel, ajándékozás) közötti közel három évnyi differencia kizárja a színlelésnek leplezéssel, valamint leplezett szervezés létrejöttével való egyidejűségét. [REDACTED]

[REDACTED] tanik – az elsőfokú bíróság által helyesen megindokoltan figyelembe veendő – vallomása bizonyítja, hogy a család, így az érintettek előtt ismert volt a 2002. tavaszi megállapodás, az a külvilág releváns része elől nem volt elrejtett. [REDACTED] tanú a releváns időpontban (már évtizedek óta) nem állt kapcsolatban a felekkel, a [REDACTED] utcai ingatlanmal kapcsolatos közlése pedig nem alkalmas sem a 2002., sem a 2005. évi megállapodások létrejöttének, tartalmának, a felek ez időpontú cselekvéseinek cáfolására. Az adásvételi szervezés tehát nem lehetett leplezett, elpalástolt.” (Lásd: másodfokú ítélet: 3. oldal alja, 4. oldal teteje).

Az ügyfelem [REDACTED] nevében és képviseletében általam leírtak alkotmányosértő voltát nemcsak az magyar Alkotmánybíróság fentebb hivatkozott több határozata, hanem nemzetközi szinten az Emberi Jogok Európai Egyezményében leírtak is alátámasztják.

A 6. cikk 1. bekezdése, amely a tisztességes tárgyaláshoz való jogról rendelkezik leírja, hogy “mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan... és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

Ugyanúgy az Emberi Jogok Európai Egyezményének 13. cikkében, mely a hatékony jogorvoslathoz való jogról szól olvashatjuk, hogy „bármelynek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.”

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Dr. Alberti György ügyvéd

Clallen

Nyilatkozom arról, hogy az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon a jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának a felfüggesztését

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya (Melléklet)
(mellékletként csatolva)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Alulírott [REDACTED] indítványozó nyilatkozom, hogy a jelen panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá (mellékletként is csatolva).

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

- a Budapesti IV. es XV. Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 14.P.IV.22.394/2016/49. számú ítélete;
- a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 43.Pf.636.407/2018/6. számú ítélete;
- a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.837/2019/9. számú ítélete.

Egyéb mellékletek:

- [REDACTED] közjegyző 2005. január 18. napján kelt 1140.Kjő.XIII.336/04/4. számú közjegyzői okirata;
- 2019. június 26.-án kelt felülvizsgálati fellebbezési ellenkérelem;
- 2019. november 11.-én kelt észrevételek a felülvizsgálati kérelemhez.

Budapest, 2020. február 11.

[Handwritten signature]

[REDACTED] I. rendű alperes indítványozó [REDACTED]

[Handwritten signature]
Dr. Alberti György ügyvéd indítványozó jogi képviselője

